

Tere Irastortza

IDAZLEA

Aberatsa bezala

Gai bat behar duzunean hitz edo esaldi batekin etortzen da, eta bestela egunkariek emandakotik abiatzen gara sarri, garela idazle, ama, edo adiskide. Izan ere, hitz egitearen edota idaztearen egiteko bakarra ez baita informazioa ematea; izan ere, hitz egitean besteekin egon eta beste batzuk amultsuki goza gaitzaten nahi izaten baitugu. Gai batek, ordea, batzuetan, behartu egiten du gizakia. Obsesiboki saritzen da bere larrupera eta beste ezer egiten ez dio uzten. Batzuek esaten dute gaixotu egiten duela gizakia.

Halakoxe zerbait gertatu zitzaion, sobra ere, Christian Karl Gerhasrtsreiterri. Alemanian jaio zen 1961ean. Bere alaba bahitzeagatik atxilotu zuten aurrena eta azkenean hainbat hilketa leporatu-ko omen diote. Baina, funtsean, bere gaitza, bere obsesioa, aberats izatea zen. Eta, hala, bere burua beti aberats familiako kideztat pasatuz eman du. Gaztetan aristokraten pertsonalitatearekin jolas egitea gustatzen zitzaiola eta aberats izateko aberatsak bezala bizitzea erabaki zuen. Hartara, bera baino gehiagotzat zeuzkanen familietara sartu zen eta aberats familiako kideztat pasatuz bizi ahal izan da han eta hemen. Azken aldian Rockefeller abizena erabiliz.

DANI BLANCO

Rockefeller abizenarekin bizitzeko, ordea, pentsatzen dut nik, talentuak beharko dira: ez daukazu diru baten erabilera iruzurtia egiteko, ez duzun familia bati buruzko jakintza erakusteko, ez dituzun harremani jarraipena emateko. Horretarako, noski, bizimolde bat jokatu, antzestu eta bizitu behar da eta, noski, baita norbere nortasuna ahaztu ere.

Baina eta besteak? Besteen ahazturagatik bizi al gara beste norbaiten larruan sartuta? Non daude, non egon dira umetan eta gaztetan ezagutu ditugunak. Ez dugu hainbeste urtetan ezer galdetu, ezer sumatu? Edota

noraino iristen da beranduago eza gutzen dugun jendeari buruzko informazio-sarea, gizarte globalizatuan. Inork ez du ezer susmagarririk topatu bere iraganean? Ala aberats eta boteretsuei ez zaie esan nahi ez duten ezer galdetzen?

Gerhasrtsreiterrek bezala, nobelako protagonistak inguruko guztiak liluratzen zituen Henry Jamesen nobela batean, bere hitz jarioaren arintasunaz eta ematen duenez, neurri handian, denek nahi zuten gezurra egia izan zedin. Iruzurgileak ezezik bere inguruak ere ez duenez xarma apurto nahi izaten, iruzurgilearen jokoa besteoi jaso nahi dugun irudia emanez gauzatzen da. Suertatzen baita, denok gozatuak eta xarmatuak izateko dugun premia ez dela fikziozkoa! ■

Alaba bahitzeagatik atxilotu

zuten aurrena eta azkenean

hainbat hilketa leporatu

omen zioten. Funtsean, bere

gaitza aberats izatea zen

TXANDAN

Edn Zelaieta

Aita sinpatikoak

Sinpatikotzat naukate emakume zenbaitzuek

azkenaldian. Begiradan nabari zaie, keinuetan, tratuan. Hitzez adieraztera ere iritsia da bat baino gehiago: ui, ze sinpatikoa! Eta niri, ustezko sinpatia horren ordainez edo, irribarretxo bat marrazten zait aurpegian. Horrelakoetan ez dakit bestela jokatzeko eta.

Aitatasunak ekarri dit sinpatikoaren etiketa; adibidez, kalean umearen karroa eramateagatik, haurra besoetan sobera-ez-baldar hartzeagatik nahiz oihala masakre handirik eragin gabe aldatzea lortzeagatik. Halarik ere, sinpatia honek badu bere alde iluna: esaterako, haurrentzako

arropa-denda batean sal-tzaileak begiratu ere egiten ez didanean; zenbait emakume

kumek errieta tonuko aholkuak eskaintzen dizkidatenean (haurtxo hau goseak dago: non da bere ama?) nahiz noiz-nahiko utzidazu-niri-zuk-ez-dakizu-eta amorragarria.

Gauza gehiago ere ekarri dizkit aitaxoren tituluak, jakina; alabaina, ez dut beste ezer sexistagorik aurkitu sinpatikoarena baino. Susmoa baitut neure sexuak irabazten duela adjektiboa: nonbait, amak egiten dituen lanak egiteagatik gertatzen naiz sinpatiko.

Nik aita sinpatikoa izan nahi dut, baina umeak hezteko ama guztiei suposatzen dizkiegun gaitasunekin. ■